

[Clausager.]

ja, dér har vi altsaa en redebøn Sjæl. Hvis det kan nytte noget, skal vi til det. Ja, vi er godt paa Gled! Jeg lykønsker det Kompagni, de tre Partier, til den Politik, de slaar ind paa nu, det kan blive en mærkelig Vej, vi kommer til at vandre.

Jeg saa, at den højtærede Landbrugsminister ved et Møde i Roskilde forleden Dag havde sagt, at foruden at der var Arbejdsløsheds- og Beskæftigelsesmomentet at tage Hensyn til med Hensyn til Sukkerroedyrkning, var der ogsaa det, at man ikke maatte glemme, at Sukkerproduktionen havde givet Danmarks Befolkning billigt Sukker under Krigen. Se se, det er da rart, at det bliver indrømmet, bedre sent end aldrig!

Men hvis det er Tilfældet, at man saadan skal indfri en gammel Regning, frygter jeg for, at Rugdyrkerne ogsaa kommer. Jeg kan da mindes, at der var en forfærdelig Strid om Rugmaksimalpriserne, jeg tror for Resten ogsaa om Flæskmaksimalpriserne. Skal vi saadan ind paa at regulere det, der fandt Sted under Krigen, kan vi faa meget at bestille udover det, vi er i. Hvis man skal gøre det, kommer vi ind i et Arbejde, der er uoverkommeligt.

Men paa den anden Side, der er Logik i det, det maa jeg indrømme, thi naar man hjælper eet Sted, saa maa man selvfølgelig hjælpe andre Steder, og saa maa vi ogsaa over til Industrien, saa faar vi nok Besøg igen af vore kære Venner Skotøjsfolkene, de skal nok være der. Saa maa vi hele Rækken rundt for at gøre Ret og Skel til alle Sider. Og naar vi saa har været hele Rækken rundt, hvor vidt er vi saa? Et Stykke over, med et højere Prisniveau. Saa er det Gilde holdt, saa har vi trukket hinanden op ved Haarene, men saa er vi kommet saa langt. En ejendommelig Politik!

Denne Tilskudspolitik er i sig selv, naar den skal drives rationelt, naar den skal ende paa en ordentlig Maade, uden Virkning, og saa er vi lige vidt. Det eneste rigtige er at lette Byrderne for Erhvervene og saa stille dem lige.

Nu maa man for min Skyld meget godt haane Venstre for, at vi gaar imod dette, og sige, at vi gør Blæst ud af lidt. Men det er nu en Begyndelse til noget, der kan blive farligt. Man maa ogsaa godt raabe landbrugsfjendtlig Politik efter os. Vi kan godt tage det hele med. Jeg vil gaa i Ilden for en Politik, der stiller alle Erhverv lige under de økonomiske Love, vi er under, og ikke drager den ene frem til Fordel for den anden.

Handelsministeren (Hauge): Selv om Venstres Sag er blevet noget bedre stillet, efter at det ærede Medlem Hr. Clausager nu har overtaget Ordførerskabet, vil jeg alligevel tro, at det bliver noget vanskeligt for Venstre at faa dets Standpunkt til at harmonere med de Standpunkter, Venstre har indtaget Tid efter anden til Spørgsmaal, maaske af mindre Omfang, men af tilsvarende Art.

Til det ærede Medlem Hr. Clausager, der henvendte sig direkte til mig, skal jeg sige et Par Ord. Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg ikke havde tænkt paa den store Reservefond, som Sukkerfabrikkerne har. Dertil kan jeg sige, at den store Reservefond har jeg tænkt paa mange Gange, og jeg har ogsaa haft Lyst til at pille lidt ved denne Reservefond og har paa en Maade pillet lidt ved den baade i Fjor og i Aar, idet jeg har formaaet Sukkerfabrikkerne til at give et direkte Tilskud til deres Sukkerroedyrkere udover den kontraktmæssige Pris, som de plejede at give.

Mere har jeg ikke kunnet gøre, for jeg har savnet Midler til at øve nogen afgørende Indflydelse paa Sukkerfabrikkerne, og jeg kan tilføje, at jeg har endogsaa savnet Midler til rigtig for Alvor at komme til Bunds i, hvorledes Sukkerfabrikkernes hele økonomiske Forhold og Stilling er. Jeg har ikke nogen Lov, der giver mig Bemyndigelse til at udbede mig Sukkerfabrikkernes Regnskaber eller til at tvinge Sukkerfabrikkerne til at give mig Oplysninger, som det nok kunde være værd at have, vel at mærke, naar man skal til at øve Tryk paa Sukkerfabrikkerne, for at de kan give en Pris for en Vare, som de ellers ikke vilde give.

Jeg maa sige, jeg undrer mig noget over, at det ærede Medlem Hr. Clausager nu kommer overfor den Minister, der har stillet et Forslag til en Trustlov og mødt Venstres Modstand, og kræver, at nu skal jeg øve Pres paa Sukkerfabrikkerne, paa deres monopolstillede Virksomhed, for at faa dem til at yde til Roedyrkerne Betalinger, som Sukkerfabrikkerne mener er urimelige, og som de ikke mener sig tjent med at skulle yde.

Og hvad vilde det for øvrigt nytte? Det ærede Medlem har jo selv givet Udtryk for den Opfattelse, at Sukkerfabrikkerne meget vel kan klare sig, uden at der dyrkes Roer. Ved Udtalelsen derom er det ærede Medlem kommet i den mest afgjorte Modsætning til, hvad det ærede Medlems Partiordfører har udtalt, idet han hele Tiden har argumenteret ud fra dette, at det var til Sukkerfabrikkerne, Tilskuddet blev givet. Jeg vil bede de ærede